

det, han som Administrationens Chef naturligt maa have, og han kommer til at udstede noget, som Domstolene ikke ere bundne ved. Men naar man, saadan som dette Lovforslag gør, giver Ministeren Bemyndigelse til at give de nærmere *Regler* for Opkrævningen af Skatten, giver man Ministeren Lovgivningsmagt i Hænde, og Domstolene ville være bundne derved. Det er noget helt andet, og naar Lovforslaget altsaa standser ved at frasige Rigsdagens Lovgivningsmyndighed og overgive den til Regeringen, tillader jeg mig at sige, at dette Lovforslag er ikke fuldt udarbejdet, og da er det, at jeg — ikke som den højtærede Minister sagde, raader til, at man skal lade Værdistigningsskatten udgaa, men — raader til, at man i Stedet for dette Afsnit skal indsætte en Løfteparagraf, hvad hele Ministerens Afsnit i Virkeligheden kun er. Thi det er ikke noget fuldført Sæt af Regler, det er i Virkeligheden kun en stor Løfteparagraf, notabene, med Bemyndigelse for Ministeren til at gøre det, som Lovgivningsmagten skulde gøre, nemlig give det fuldstændige Sæt af Regler. Jeg vil have, det skal være en Løfteparagraf saaledes, at det Sæt af Regler, der skal gives, gives af Lovgivningsmagten.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Jeg erkender ikke Berettigelsen af det ærede Medlems Forstaaelse af § 17 i Ejendomsskyldloven og af § 48 i Indkomstskatloven i Forhold til det her foreliggende Lovforslags § 33. Men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg ønsker kun at fremhæve, at nu sagde det ærede Medlem, at Fejlen ved min § 33 var, at der der var givet mig eller kommende Ministre Ret til at fastsætte Regler for *Opkrævningen* af denne Værdistigningsafgift. Men i sin forrige Tale sagde det ærede Medlem netop herom følgende: „Jeg vil hertil ogsaa gøre den Bemærkning, at Lovforslaget indeholder den for en Skattelov ganske ekstraordinære Bestemmelse, at det overlades til Ministeriet at træffe de nærmere Bestemmelser ikke alene for Skattens Opkrævning — *det kan være i sin Orden*“ Nu er *det* netop Fejlen!

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: Jeg ønsker at gøre den Bemærkning til den højtærede Minister, at

jeg ganske vist kan anerkende Rigtigheden af Princippet om Værdistigningsskatten, men ikke paa den Maade, at man tager enkelte Punkter i Landet, hvor man bringer dem til Anvendelse, og lader hele det øvrige Land ligge. Skulle vi have denne Værdistigningsskat, maa det være over hele Landet. Der er ikke en eneste Jernbanestation, hvor der ikke bestandig sker en Værdistigning. Der er ikke en eneste By, hvor de offentlige Foranstaltninger ikke bestandig frembringe Værdistigning, og saa er det uretfærdigt at gaa netop til de fattige Egne og lade dem gøre Begyndelsen. Jeg skal sige hvorfor. Der er her ikke alene Tale om noget, man giver de fattige Egne foruden det, man tager fra Statens Side, men man maa vel erindre, at i det Øjeblik Værdistigningen finder Sted, faar den paa Stedet boende Befolkning Indtægten af Værdistigningen, hvorimod efter Ministerens Forslag en Del af denne Værdistigning skal tages bort fra de fattige Egne og gaa ind i Statskassen, medens alle de rige Egne hidtil vedblivende have haft det fulde Udbytte af Værdistigningen og stadig ville faa det, for saa vidt der fremdeles den Dag i Dag finder Værdistigning Sted paa de Steder, hvor Staten kommer med sine Foranstaltninger.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Maa jeg kun sige til den sidste ærede Taler (Bluhme), at jeg forstaaer ikke, hvor han kan sige eller endog gentage, at man her „begynder“ med de fattige Egne. Det er jo lige saa fuldt Egnene ved Vigerslev—Køge Banen og alle de andre Baner . . . (*Bluhme*: Ja, til Dels.) . . . Nej, det er ved *alle* de Anlæg, der her er Tale om, at Værdistigningsafgiften kræves, saa dette, at man her begynder med de fattige Egne, har ikke noget paa sig. Naar det ærede Medlem gjorde gældende, at man, for at komme til Retfærdighed, bør gaa videre, saa skal jeg saa gerne følge det ærede Medlem.

Første Viceformand (*Anders Nielsen*): Folketingsmanden for Skanderborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Laust Jensen: Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Lindø) fremsatte den ret ejendommelige Tanke, at hvis det ikke kunde lykkes at gennemføre det store Jernbanelovforslag i indeværende